

פרק מב

מ כ ס

פרק מב

פקודות

מס' 11 לש' 1929

מס' 2 לש' 1932

מס' 30 לש' 1934

פקודה המורה הוראות בדבר הנהלת המכס והסדרתו

[15 במרץ, 1929]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת המכס.*

חלק א' - הקדמה

2. בפקודה הזאת ובכל פקודות המכס יהיו למונחים הבאים הפירושים
דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„ברשות“ פירושה ברשות המנהל או ברשות מנהל המכס המקומי או
ברשות כל איש המכהן באותה משרה;

„מנהל המכס המקומי“ כולל את המנהל וכל מנהל מכס מקומי וכל פקיד
מכס ראשי המשמש בתפקיד זה באותה שעה ובאותו המקום. וכל
פקיד הממלא את חובתו בענין שמונח זה משמש לגבו;

„בית משפט“ פירושו כל בית משפט שהורכב כחוק ואשר יש לו שפוט;

„פקודות מכס“ כוללות פקודה זו וכל החוקים והתקנות בדבר מכס הנוהגים
בפלשתינה (א"י);

„מחסן מכס“ פירושו כל מקום שנקבע או נתאשר ע"י הממשלה להניח
בו סחורות לשם בטחונן ובטחון מסי המכס המגיעים בעדן;

„ימים“ אינו כולל את הראשון בשבוע או יום חג צבורי אשר הכריז
עליו הנציב העליון בצו** לצורך פקודה זו;

מס' 30 לש' 1934

* בענין השמוש בפקודה זו בשנתיים ידועים לגבי איירונים המגיעים לפלשתינה.

(א"י), עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

** עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

„מנהל“ פירוש מנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר, לרבות כל פקיד הממלא כחוק את מקום המנהל בימי העדרו;

„מסמכים“ כוללים פנקסים;

„מכס מוחזר“ פירוש דמי מכס המוחזרים עפ"י הוראות פקודות המכס בעד סחורות בשעה שמוציאים אותן לחו"ל, ומונח זה כולל פרס או תגמול;

„סחורה בת מכס“ כוללת כל סחורה החייבת במס מכס;

„חמרי פיצוץ“ פירושם גליצרין חנקני, דינמיט, צמר פיצוץ, אבקת ניפוצ, מלחי פיצוץ של כספית או של מתכות אחרות, וכל חמרי נפץ אחרים שהם תרכובת של איזה חומר מן החמרים הנ"ל או שיש בהם יסודות משותפים עם חומר מן החמרים הנ"ל, למעט אבקת שרפה, קפסונים, אורים או פתילות הצתה, ולרבות חמרי תאורה;

„הוצאה לחו"ל“ פרושה העברת סחורות אל מעבר לגבול והוצאתן לחו"ל או הוצאתן מחוץ שבפלשתינה (א"י) לחופה של מדינה אחרת;

„חוץ-לארץ“ פרושו כל מקום מחוץ לארץ המנדט של פלשתינה (א"י);

„סחורות“ פרושן כל מיני מטלטלין, לרבות בהמות;

„הבאה מחו"ל“ פרושה הכנסת סחורות מחו"ל לפלשתינה (א"י) או לתוך פלשתינה (א"י) בים, באויר או ביבשה;

„בר־רשיון“ פרושו בר־רשיון מטעם המנהל;

„מחסן בר־רשיון“ פרושו כל מקום שהורשה לשמש להנחת סחורות המובאות לשם אצירה במחסן ואשר מותר להניח בו סחורות, להחזיקן ולשמור עליהן בלא תשלום מס;

„רב־חובל“ פרושו מי שממונה על אניה או מפקד עליה, אך לא מדריך אניות או פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י);

„אמצעי הובלה“ פרושם כל אניה, עגלה, מרכבה, בהמה או אוריון המשמשים לצורך הובלת סחורות;

„פקיד“ כולל כל אדם המשמש בשרות המכס, לאפוקי פועלים, וכן כולל הוא כל פקיד ממשלה המשמש באותה שעה בתפקידי המכס;

„בעלים“, בקשר עם סחורות, כולל כל איש, זולת פקיד מכס המשמש בתפקידו הרשמי, שהוא בעל הסחורה או המציג את עצמו כבעל הסחורה, כמביא או כמוציא, כמקבל, כסוכן, או כאדם שברשותו נמצאת הסחורה או שיש לו טובת הנאה בה או זכות הפקוח עליה או הזכות למכרה;

„בעלים“, בקשר עם אניה, כולל כל המשמש בתפקיד סוכן של בעל אניה או המורשה מטעם בעל אניה לקבל דמי־מטען או תשלומים אחרים המגיעים בעד האניה;

„חבילה“ כוללת כל דבר היכול לשמש לאריזת סחורה היעודה למשלוח, או לציפויה, לעיטופה, להכלתה ולצרירתה;

„פלשתינה (א״י)“, כוללת את מי החוף של פלשתינה (א״י);

„חוף“ פרושו כל חוף בגדר פקודת החופים;

פרק קיד.

„אניה“ כוללת כל מין אניה עוברת ימים שאינה מונעת ע״י משוטים בלבד;

„הברחה“ פרושה הבאה, הוצאה והובלה של סחורות מצד החוף או בדרך גבולות היבשה או נסיון למעשים אלה, מתוך כונה להונות את מחלקת ההכנסות או להשתמט מאסור, מהגבלה או מתקנות הנהגים לגבי הבאת סחורות ידועות והוצאתן והובלתן מצד החוף או בדרך גבולות היבשה; והמונחים „הברח“ ו„סחורות־מוברחות“ פרושם כיוצא בזה;

„המכס“ פרושו מחלקת המכס, האקסייז והמסחר;

„ספינה“ כוללת כל אניה, סירה, סירת מפרש או כל מין ספינה אחרת;

„בית סחורה“ פרושו כל מקום שבו מותר להניח סחורה להחסנה, או לשמרה או לסגרה על מסגר;

„רציף“ פרושו מקום שנתיחד או נתאשר ע"י הנציב העליון לשמש מקום להורדת סחורה מהאניה והעלאתה אליה;

„בעל רציף“ כולל בעל רציף ומי שמחזיק בו;

3. (1) כל אימת שאדם נדרש עפ"י פקודה זו להשיב על שאלה, חייב הוא להשיב עליה נכונה ולפי מיטב ידיעתו ואמונתו. החובה להשיב על שאלות ולהגיש מסמכים

(2) כל אימת שאדם נדרש עפ"י פקודה זו להגיש מסמכים, חייב הוא, ככל אשר יש לאל ידו, להגיש למנהל המכס המקומי את כל המסמכים הנוגעים לנושא הנידון.

חלק ב' – שמוש הפקודה.

4. המנהל יהא ממונה על השמוש הכללי בפקודה זו. תפקידי המנהל

5. (1) רשאי המנהל בכתב חתום על ידו למלא את ידו של כל פקיד לשמש בכל סמכות המסורה לו, למנהל, עפ"י כל פקודת מכס, בין לשם ענין מיוחד או סוג מיוחד של ענינים ובין לשם מחזו מסויים או נפה מסויימת. העברת סמכויות ע"י המנהל

(2) העברת סמכות ניתנת להתבטל בכתב כשיהא רצון מלפני המעביר, ושום העברה של סמכות לא תמנע את המנהל מלהשתמש בסמכות מסמכויותיו.

6. כל הפקידים המכהנים במכס ביום תחילת תקפה של פקודה זו, יהא דינם כאילו נתמנו כחוק בהתאם לפקודה זו. המשכת כהונתם של הפקידים

7. הספינות המשמשות בשרות המכס תהיינה נפלות מספינות אחרות ע"י דגל שיקבע לכך. דגל המכס

8. רשאי הנציב העליון, בצו, — קביעת תחנות עליה, וכו'

(א) לקבוע תחנות עליה שדרךן יעלו פקידים אל האניות; מס' 30 לש' 1934

- (ב) לקבוע מקומות מיוחדים להכנסת סחורות * ;
 (ג) לקבוע חופים ולתחום את תחומיהם ;
 (ד) לקבוע תחנות אויר לתעופה אזרחית ;
 (ה) לסמן דרכי הובלה ביבשה ;
 (ו) לקבוע רציפים בכל חוף וחוף ולתחום את תחומיהם ;
 (ז) לקבוע מקומות לבדיקת סחורות ;
 (ח) לקבוע מקומות על חוף הים להטענת תוצרת מקומית בלבד **.

9. חופים, רציפים, תחנות אויר ודרכי יבשה יש לקבעם או להגדירם אם קביעת חופים, רציפים וכו', לשם מטרות מוגבלות או לזמן מוגבל.

10. כל תחנות העליה, מקומות הכניסה, החופים, הרציפים, תחנות האויר, דרכי היבשה ומקומות הבדיקה המשמשים למעשה ברשות הממשלה ביום תחילת תקפה של פקודה זו יוסיפו לשמש כאילו הוקמו או נקבעו עפ"י הפקודה הזאת.

11. כל בעל רציף חייב להתקין ברציפו, באופן המניח את דעתו של המנהל, נוחיות משרד מתאימות לשמוש היחיד של הפקיד העובד ברציף, וכן ייחד סוכות-מחסה לסחורות, ככל אשר ימצא המנהל לנכון לדרוש בכתב.

12. כל הצהרה עפ"י פקודה זו מותר לתתה בפני כל מנהל מכס מקומי או בפני כל פקיד שהורשה לכך או בפני נשיא בית משפט מחוזי או שופט אחר משופטים, או בפני שופט שלום או בפני נוטריון צבורי.

13. אסור לשום אדם לקבל בידועין הצהרה עפ"י הפקודה הזאת ממי הצהרתם של קטנים שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה.

14. (1) ימי העבודה ושעות העבודה של המכס יהיו כפי שייקבע. ימי עבודה ושעות עבודה

(2) כל מטען יתקבל, יוטען באניה ויפורק מכל אניה, וכל סחורה תוצא ותמסר מבית המכס בימי העבודה ובשעות העבודה בלבד, פרט למקרים שמתירים בהם לעבוד שעות נוספות.

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

** עיין שם.